

EDIȚIE SPECIALĂ

Aromânul August Pessiacov a salvat de la demolare și a contribuit la restaurarea Catedralei “Sfântu Dumitru” din Craiova

Categorie: Editorial Publicat: Vineri, 17 Mai 2019 15:21 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1288

În niște case mari, boierești, din mahalaua Sfântu Ioan Hera din Craiova s-a născut, a trăit și a murit **Gusti Pessiacov**, primul aromân dintr-o familie originară din Vlahoclisura, care a făcut istorie în Oltenia.

Pessiacovii au fost un neam înstărit. Ținuseră moșii întinse, cu arendă, și exportau lână la Țarigrad. Descendenții familiei Pessiacov au fost politicieni și, în general, persoane publice, implicate în istoria locurilor în care s-au pripășit. Astfel, Costache Pessiacov, a devenit deputat în 1874, Nicu Pessiacov a fost deputat liberal în anii 1884-1888, Iancu Pessiacov a fost primar al Craiovei în anii 1911-1912 și s-a străduit să întemeieze un Credit Funciar Urban, iar în București, un alt Pessiacov a fost translatorul documentelor slave de la Arhivele Statului. De asemenea, un alt descendent al familiei, avocatul August Pessiacov, a avut o bogată viață publică: era unul din frunzașii Baroului de Avocatură din Craiova și un cărturar de seamă. Îl găsim printre cei ce scriau la ziarele **Oltenia**, **Alegătorul Independent**, **Cronica Craiovei** (care a fost înființată de el, în 1879), articolele fiind, în principal, politice și istorice.

În politică, August Pessiacov a participat la alegerile generale pentru Constituanta din 1879, iar la alegerile generale din 1884 a fost ales deputat, ca liberal-creștin. De atunci și până în 1892 a fost ales mereu deputat, iar într-o sesiune parlamentară a fost chiar vicepreședintele Camerei Deputaților.

După dizolvarea Partidului Liberal-Conservator, August Pessiacov nu a mai făcut politică, ci s-a consacrat Baroului și cercetărilor sale istorice, fiind interesat și de arheologie.

Marea pasiune a lui August Pessiacov a fost istoria Craiovei și, îndeosebi, **Biserica Sfântu Dumitru-Băneasa**. Încă de mic copil se închinase la această biserică și îl dorea în suflet că era lăsată în părăsire. S-a preocupat îndeaproape de istoria acestei biserici, astfel că, în 1881, a publicat lucrarea *Sfântu Dumitru Băneasa*, apoi a mai publicat cărțile *Schițe din istoria Craiovei* și *Acte și notițe istorice*. Cercetările sale sunt demne de toată lauda, iar concluziile la care a ajuns s-au dovedit, mai târziu, adevărate. Astfel, **August Pessiacov este cel care a stabilit, fără putință de tăgadă, că numitul Ioniță Assan, primul păstor care s-a așezat pe aceste meleaguri, este fondatorul orașului Craiova.**

August Pessiacov a luptat neconținut pentru a atrage atenția lumii asupra monumentului istoric ce îl constituia Biserica Sfântu Dumitru-Băneasa din Craiova, într-o perioadă vandalică în care au fost demolate Episcopia Craiovei, zidul Baraților și zidurile vechi din strada Hurezului. Se spune chiar că, în perioada cât a fost vicepreședinte al Camerei Deputaților, i-a atras atenția însuși Regelui Carol I asupra Bisericii Sfântu Dumitru-Băneasa, căutând să o pună sub protecție împotriva valurilor de demolări pe care le inițiaseră edilii craioveni ai vremii. De aceea, pe bună dreptate se poate spune că Biserica Sfântu Dumitru din Craiova a fost restaurată din

EDIȚIE SPECIALĂ

Aromânul August Pessiacov a salvat de la demolare și a contribuit la restaurarea Catedralei “Sfântu Dumitru” din Craiova

Categorie: Editorial Publicat: Vineri, 17 Mai 2019 15:21 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1288

dispoziția Regelui Carol I și apoi ridicată la rangul de catedrală mitropolitană numai datorită eforturilor de salvare a ei făcute de August Pessiacov.

Un cărturar al vremii, M. Theodorian-Carada, scria că, pentru tot ceea ce a făcut, August Pessiacov ar fi meritat să fie trecut în rândul ctitorilor catedralei craiovene. Același cărturar notează, despre August Pessiacov, următoarele: *“Înalt, smead, cu părul și barba ondulate, încărunțit din tinerețe, August Pessiacov era un bărbat chipeș. El a fost și om cult, precum a fost și un bun orator, dar puțin cam prolix. Pentru ultima oară l-am revăzut în 1904, la Băile de la Mehadia. Scobora scara din parc, cea de lângă Rudolphshof, cum i se zicea, pe atunci, hotelului Ferdinand. Deși îmbătrânit, se ținea încă bine, la braț cu soția sa, Cecilia, Peșacovă și dânsa prin naștere și căsătorie, cu care forma o frumoasă pereche. S-a oprit în loc, bucuros că ne revedeam. Ne-a vorbit cu drag de prietenia lui cu tatăl meu și de alte vremi.*

Cred că a murit înainte de 1916 și că a fost cruțat de a-și vedea orașul sub ocupație străină”.